

jo heller ikke, før de bliver udbetalt, og bare der er den parallelitet, kan man jo med sindsro se frem til det, der videre skal ske. Men der har været en del bemærkninger om, at man sådan set mente, at de penge, der var i feriegiro og også forrentningen af dem, kunne man godt sætte ind på den enkeltes konto. Så skaber man en usikkerhed om retsgrundlaget, og det var derfor, jeg spurgte, om retsgrundlaget er det samme.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hr. Ole Vagn Christensen antydede, at jeg ikke havde vilje til at give et klart svar. Jeg må sige, at det skorter ikke på viljen fra min side, det er snarere evnen til at give et klart svar, det skorter på, men jeg skal forsøge igen.

Nu synes jeg til gengæld også, at hr. Ole Vagn Christensen formulerede sit synspunkt og sit spørgsmål så tilpas meget klarere, at det er lettere at give et klart svar, og det er, at så vidt jeg hører hr. Ole Vagn Christensen, er vi fuldstændig enige om, hvornår ejendomsretten overgår. Jeg er enig i den vurdering og analyse, som hr. Ole Vagn Christensen foretog, nemlig at ejendomsretten først overgår til lønmodtageren, når pengene udbetales til lønmodtageren.

Pernille Falcon (EL):

Ja, forslaget lyder jo umiddelbart forjættende. Lønmodtagernes ret til egne feriepenge med renter og det hele er et forståeligt krav, og jeg vil da også starte med at sige, at Enhedslisten ikke på forhånd vil afvise forslaget som sådan.

Men jeg vil også med det samme understrege, at vi stadig står ved, hvad vi sagde i forbindelse med betænkningen over B 86 fra sidste samling – det forslag, der danner udgangspunkt for det forslag, vi behandler i dag. Vi sagde dengang, at Enhedslisten ikke kan medvirke til forslag, der griber ind i eksisterende overenskomster, og at vi mener, at inspiration til overenskomstforhandling skal komme fra de parter, der forhandler dem. Det er vores principielle udgangspunkt.

Kl. 19.15

Så vil jeg i øvrigt tilføje, at der er andre problemer i forslaget, som vil være til skade for lønmodtagernes ferierettigheder. For det første eksisterer der i hvert fald tre forskellige ferieordninger på arbejdsmarkedet: en for dem, der optjener feriegodtgørelse med løn plus et ferietillæg, en for dem, der optjener feriegodtgørelse på feriekonto, og en for dem, der har en overenskomstaftalt feriekortordning. Den foreslåede

lovændring vil forrykke forholdet mellem de forskellige ordninger.

For det andet vil forslagens bestemmelser om, hvornår feriepengene kan udbetales og udbetaling af resterende feriepenge ved årets slutning, føre til, at feriepenge kan udbetales, uden at den enkelte faktisk holder ferie. Dermed åbnes der mulighed for, at arbejdsgiveren kan presse sine ansatte til at lade være at holde ferie.

For det tredje er der et overset element i de overenskomstaftalte feriekortordninger, nemlig at de giver sikkerhed for, at lønmodtagerne altid vil få de feriepenge, de er berettiget til, fordi arbejdsgiverne hæfter kollektivt for den enkelte arbejdsgivers forpligtelse.

Endelig skal vi ikke se bort fra, at et ædrueligt skøn over, hvad den enkelte lønmodtager vil få ud af feriepengerefteren, er omkring 100 kr. om året, når administrationsomkostningerne er regnet fra. Det er selvfølgelig bedre end ingenting, men det skal stilles over for de negative elementer i forslaget, som jeg tidligere har gjort rede for.

For at fuldende billedet vil jeg godt fremhæve det positive i, at konsekvensen af forslaget er, at den sætter en stopper for det tilbagevendende tyveri, som skiftende regeringer har gjort sig skyldig i ved at stikke snabelen ned i Arbejdsmarkedets Feriefond.

Alt i alt er det altså Enhedslistens opfattelse, at der ligger en sympatisk tankegang i dele af forslaget, men som det ligger her, er der for mange problemer i det, til at vi kan støtte det. Først og fremmest er det afgørende for os, at ændringer på feriepengeområdet skal respektere den aftalefrihed, som vi tidligere i dag har beskæftiget os en hel del med.

Så skulle jeg sige fra SF, der beklager ikke at kunne være til stede, at de synes principielt, det er et sympatisk forslag, men kun i det omfang, det kan holdes inden for de gældende overenskomster.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg kan starte med en glædelig meddelelse, i hvert tilfælde set fra Det Radikale Venstres synsvinkel, nemlig at Kristeligt Folkeparti kan bakke forslaget op. Så er vi da lidt flere end ni, der står sammen.

Jeg skal sige tak for behandlingen af forslaget. Der var sådan set, som jeg hørte det, i bund og grund – når det kom til stykket også fra ministerens side, da vi fik trukket ministeren en anelse ud af hulleterne – en positiv tilgang til selve tankegangen. Der var så bare en række partier, som